

Art. 5. Art. 28 tejże ustawy otrzymuje brzmienie następujące:
„Ustanowieni przejściowo w b. dzielnicy pruskiej sędziowie śledczy przy sądach okręgowych i podprokuratorzy pomocniczy przy sądach okręgowych otrzymują trzy czwarte części ustanowionej w art. 4 płacy zasadniczej, a nadto trzy czwarte części dodatku drożyznianego, obliczanego wedle postanowień art. 10”.

Art. 6. Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Sprawiedliwości, a o ile chodzi o b. dzielnicę pruską—także Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, przy czem wypływające z niej zmiany w uposażeniu sędziów i prokuratorów będą urzeczywistnione z mocą od 1 stycznia 1921 r., zmiany zaś w uposażeniu aplikantów oraz sędziów śledczych i podprokuratorów pomocniczych przy sądach okręgowych b. dzielnicy pruskiej—od 1 lipca 1921 r.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

Steczkowski

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

352.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 czerwca 1921 r.

w przedmiocie tymczasowego rozszerzenia okręgu terytorjalnego oddziału Prokuraturji Generalnej w Krakowie na ziemię Śląska Cieszyńskiego, wchodzące w skład Państwa Polskiego.

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. w przedmiocie utworzenia Prokuraturji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Pr. P. P. Nr. 65 poz. 390) i art. 20 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1920 r. w przedmiocie ustroju i czynności oddziałów Prokuraturji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 73 poz. 502)—Rada Ministrów na wniosek Prezesa Prokuraturji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, przedstawiony w porozumieniu z Tymczasową Komisją Rządową Śląska Cieszyńskiego—uchwaliła co następuje:

§ 1. Okrąg terytorjalny oddziału Prokuraturji Generalnej w Krakowie oznaczony rozporządzeniem Prezydenta Ministrów z dnia 8 lipca 1920 r. o rozgraniczeniu okręgów terytorjalnych oddziałów Prokuraturji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej we Lwowie i w Krakowie (Dz. Ust. R. P. Nr. 73 poz. 504)—rozszerza się tymczasowo na ziemię Śląska Cieszyńskiego, wchodzące w skład Państwa Polskiego.

§ 2. Wydanie zarządzeń celem wykonania tego rozporządzenia powierza się Prezesowi Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Witos*

353.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 19 maja 1921 r.

w przedmiocie opustu od cen oznaczonych w taksie aptekarskiej za lekarstwa wydawane na koszt Kas Chorych i wydawania tych lekarstw.

Na mocy art. 43 p. IV i art. 97 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązku ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rzpl. z r. 1920 № 44 poz. 272), oraz art. 2 p. 13 i art. 10 Zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. pr. z r. 1919 № 63 poz. 371) w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej zarządzam co następuje:

§ 1. Za lekarstwa, wydawane na koszt Kas Chorych, działających na mocy ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązku ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. Rzpl. z r. 1920 № 44 poz. 272), aptekarze, dzierżawcy lub odpowiedzialni kierownicy aptek z prawem sprzedaży lekarstw, obowiązani są obliczać cenę według ogólnej taksy aptekarskiej, względnie według zasad, wskazanych w rozporządzeniach dotyczących taksy i odliczać 15% od ceny lekarstw, przepisanych w formie recept, a 5% od ceny środków leczniczych lub opatrunkowych, przepisanych nie w formie recepty (sprzedaż odrębna).

W tych miejscowościach (osiedlach), w których dana Kasa Chorych posiada własną aptekę, przygotowującą lekarstwa według recept lekarzy, wyżej wymienione osoby mogą zamiast wskazanych 15% odliczać tylko 5% od cen obowiązującej taksy aptekarskiej.

§ 2. Zarządy Kas Chorych, o ile nie płacą za lekarstwa i inne środki bezpośrednio przy ich pobieraniu, winny regulować rachunki w ciągu 40 dni od dnia podania ich przez apteki. W razie regulowania rachunków po tym terminie, Kasy Chorych nie korzystają z ustępstw, określonych w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Apteki publiczne obowiązane są, stosownie do rozmiarów czynności posiadać dostateczne zapasy środków leczniczych, wyszczególnionych w załączonym wykazie, oraz środków opatrunkowych i wydawać je na żądanie Kas Chorych z zachowaniem kolejności otrzymanych przez aptekę zamówień.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w b. zaborze rosyjskim i austriackim i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; dotychczasowe przepisy, o ile są sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia, tracą moc obowiązującą.

Minister Zdrowia Publicznego: w z. *Chodźko*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. *Simon*